

8.30.2020 - 13-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Прп. Свв. патріархів Царгородських, Олександра, Йоана і Павла Нового.

Тропарі і Кондаки

Тропар (глас 4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши* і від прадідного засуду звільнившись,* Господні учениці, радіючи, казали апостолам:* Здолано смерть, воскрес Христос Бог,* що дає світові велику милість.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 4): Спас і мій визволитель,* як Бог, із гробу воскресив землян від узів* і розбив брами адові* та воскрес на третій день, як Владика.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 4): Йоаким і Анна народженням Твоїм, Пречиста,* з неслави бездітності,* Адам же і Єва від тління смерті, визволилися.* Звільнений від вини за гріхи, Твій народ святкує, взиваючи:* Неплідна народжує Богородицю* і кормительку Життя нашого.

Прокімен (глас 4):

Які величні діла Твої, Господи! Все премудро сотворив Ти (*Пс 103,24*).

Стих: Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, Ти вельми великий (*Пс 103,1*).

Апостол: (1Кр 16,13-24):

Браття і Сестри, чувайте, стійте у вірі, будьте мужні, кріпіться. Нехай усе у вас діється в любові. А благаю вас, брати: Ви знаєте родину Степани, що вона первісток Ахаї і що вони віддали себе святим на службу; то щоб і ви також піддавалися таким людям і кожному, хто трудиться та працює з ними. Я тішуся приходом Степани, Фортуната й Ахаїка: вони вашу неприявність заступили, бо заспокоїли мій дух і

ваш. Отож, шануйте таких. Вітають вас Церкви азійські, Вітають вас у Господі сердечно Акила і Прискилла з їхньою домашньою Церквою. Всі брати вас вітають. Вітайте один одного святим цілунком. Привіт моєю рукою, Павловою. Як хтось не любить Господа, анатема на нього! “Маран ата!” Благодать Господа Ісуса з вами! Любов моя з усіма вами у Христі Ісусі. Амінь.

Алилуя (глас 4):

Стих: Натягни лук і наступай, і пануй істини ради, лагідности і справедливости (Пс 44,5).

Стих: Ти полюбив правду і зненавидів беззаконня (Пс 44,8).

Євангеліє: (Мт 21,33-42):

Сказав Господь притчу оцю: “Був один чоловік-господар, що насадив виноградник. Він обвів його огорожею, видовбав у ньому чавило, вибудував башту, винайняв його виноградарям і відійшов. Коли ж настала пора винозбору, послав він слуг своїх до виноградарів, щоб узяти від них плоди, йому належні. А виногарі, схопивши його слуг, кого побили, кого вбили, кого ж укаменували. Тоді він послав інших слуг, більше від перших, але ті вчинили й з ними те саме. Наприкінці послав до них свого сина, кажучи: Матимуть пошану до мого сина. Та виногарі, узрівши сина, заговорили між собою: Це спадкоємець. Нумо, вб’ємо його й заберемо собі його спадщину. І взявши його, вивели геть з виноградника й убили. Отож, коли прибуде господар виноградника, що зробить з тими виноградарями?” “Лютих люто вигубить”, – відповіли йому, – “а виноградник винаймуть іншим виноградарям, що будуть давати йому плоди його своєчасно.” Тоді Ісус сказав їм: “Чи в Письмі не читали ви ніколи: Камінь, що відкинули будівничі, став каменем наріжним? Від Господа це сталось і дивне в очах наших.”

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). *

Алилуя (х3).